

Praga Khan

Een illusionist, een breakdancer, een acrobaat, een operadiva, een flamencocollectief, klassiek geschoolde ballerina's die dansen op tango met een technobeat: Praga Khan verlegt nogal wat grenzen in *Code Red*, de opvolger van de evenmin in een hokje te stoppen productie *The Next Dimension* waarmee de groep eind 2004 tourde. Met de goede smaak van bedenkers Maurice Engelen en Olivier Adams zit het nog altijd snor. De ballerina's, blikvangers van *Code Red*, mogen stuk voor stuk worden gezien. "Een mooie vrouw in de show kan nooit kwaad. *We're only human*", argumenteert Maurice. Wie zijn wij om hem tegen te spreken? **Heb je al die ballerina's persoonlijk uitgezocht?**

MAURICE ENGELEN: "Nee, dat heeft regisseur Marc Bogaerts tijdens audities gedaan, terwijl wij in de studio aan de nieuwe Praga Khan-cd werkten. De meeste meisjes wisten wat van hen werd verwacht; die kenden *The Next Dimension* al. Wij gaven hen het nummer waarmee ze zich mochten inleven. Daarna kwam de groep erbij en werd alles tot één geheel gesmeed. Die wisselwerking maakt dit zo fantastisch."

Olivier en jij zijn allebei getrouwd. Kunnen jullie het thuis een beetje uitleggen wat al die mooie vrouwen betreft?

ENGELEN: "Onze vrouwen hebben hier nul komma nul problemen mee. Ze weten ook wat voor een miserie het is om met vrouwen samen te werken! (lacht) Echt waar, dat is niet simpel. Mensen zien altijd de mooie kant, maar soms is dit een verschrikking. Ik kom uit de paardenwereld. Daar zeggen ze: koop je grootste vijand een racepaard als je hem eens goed wil hebben. Nu denk ik: omring je grootste vijand gewoon met een hoop vrouwelijke artiesten. Dat zijn allemaal mensen met een eigen willetje, een eigen wereldje en eigen ideeën. Het is een gevecht om je artistieke wil door te duwen. Uiteindelijk eindig je met een compromis. Denk vooral niet dat wij elke dag samen een feestje gaan bouwen."

Ocharme. Jij offert je op in naam van de kunst?

ENGELEN: "Kijk, of het nu vrouwen of mannen zijn, dat interesseert mij geen bal. Ik weet ook wel waarom ik met vrouwen werk. Er is nog nooit iemand komen klagen omdat er een mooie vrouw op het podium stond. Maar bijgedachten zijn wel het laatste waar ik tijdens een show mee bezig ben. Als je je daaraan overgeeft, ben je binnen de kortste keren de weg kwijt. Dan kan je beter ineens je boeltje opdoeken."

Een techno-act die een dansspektakel opzet, blijft ongewoon. Hoe komt het eigenlijk dat Praga Khan dit pad is ingeslagen?

ENGELEN: "Ik hou van kruisbestuivingen. Meisjes van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, zoals Anke en Chantal, uit hun wereld halen en op een festival plaatsen, dat vind ik fantastisch. In *Code Red* duwen we zelfs een operazangeres in ons wereldje. Dat boeit mij heel erg, ook omdat ik daar veel van leer. Ik ben lang op *the road* geweest in het rockcircuit. Of je in

Maurice's Angels in wijzerzin: Anke Zijlstra (links onder), Chantal Copello, Annelies Valck en Inja Van Gastel.

Buenos Aires, Tokio of Brussel op het podium staat, op den duur is dat allemaal hetzelfde. Nu ik met choreografen en scenaristen werk, kan ik de wetten van de rock-'n-roll links laten liggen en een mooie melange maken.

»Ik zat onlangs bij Guy Joosten, de Belg die de Metropolitan Opera in New York regisseert. Hij noemde wat ik doe fantastisch. Al die werelden samenbrengen in één multimediaspektakel, dat is waar we volgens hem naartoe gaan. Omdat ik graag eens wou vergelijken, heb ik op het internet gezocht en journalisten gevraagd of er al een show bestaat waarin kunstvormen zoals ballet, bewegingstheater en *action painting* samenkomen, waarin mensen uit diverse werelden emoties en teksten visualiseren terwijl de groep live optreedt. Maar dat bestaat niet."

Met dank aan Guillermo Vilas

Doe jij nu in zekere zin opnieuw wat je vijftien jaar geleden met dance deed, de pionier uithangen en grenzen verleggen?

ENGELEN: "Mmm, opnieuw? Mensen vergeten snel. Nu is het nieuws dat Within Temptation muziek voor een game heeft gemaakt. Wel, zoiets deden wij in 1994 al voor *Mortal Combat*, de belangrijkste game ter wereld. Daarvan hebben we destijds 600.000 albums verkocht. Mij gaat het echt niet meer om iets te doen dat nog niet eerder is gedaan. Ik doe dit om mezelf en de groep artistiek in balans te krijgen. Toen we voor de vierde keer op Marktrock in Leuven speelden, merkte ik in de kleedkamer dat niemand in de groep nog gemotiveerd was om dat festival af te sluiten. Waar ben je dan mee bezig? Ik kan je garanderen dat de groep nu, door *The Next Dimension* en *Code Red*, weer heel hongerig naar de festivals is."

De meeste voorstellingen van *Code Red* zijn op voorhand uitverkocht. Vind je dat vanzelfsprekend of verrast je dat?

ENGELEN: "Verrast ben ik eigenlijk niet. Ik ben hier wel met een bang hart aan begonnen, maar ik kan de populariteit van Praga Khan goed inschatten. Wij hebben aan een theatertournee een grote meerwaarde gegeven. We hadden evengoed, net zoals Zornik en andere groepen, onze nummers akoestisch kunnen spelen. Dan hadden de zalen ook vol gezeten. Omdat mensen na *The Next Dimension* superverrast buitenkwamen, kan ik nu nog eens zoiets doen. Dit concept kunnen we oneindig blijven vernieuwen. Veel mensen komen meermaals kijken, omdat er zo veel gebeurt in de show. Het publiek is heel gemengd, zowel theaterliefhebbers als festivalgangers, zowel de bankier als de kruidenier."

Hiervoor heb je hits van Praga Khan herwerkt en verweven met tangoritmes en flamenco-gitaren. Hoe kwam je daar bij?

ENGELEN: "Alleszins niet omdat er nu ineens dansprogramma's op televisie te zien zijn. *Code Red* staat voor vuur, passie en gevaar. Zo ben ik terechtgekomen bij flamenco, dat ik heb leren kennen doordat mijn zus lang in het zuiden van Spanje heeft gewoond. Daar heb ik die muziek in zijn oorspronkelijke vorm gezien. Tango ken ik dankzij Guillermo Villas, de Argentijnse tennisser met wie ik bevriend ben geweest. Met hem ben ik in Buenos Aires vaak in buurten gaan stappen waar ik de tango heb mogen beleven. Al die indrukken verwerk ik in de show."

In alles wat je met Praga Khan en Lords Of Acid doet, zitten vrouwen die het geheel een sensueel tintje geven. De jongensfantasie van een geboren en getogen Kempenzoon?

ENGELEN: "Ik heb altijd graag erotiek gezien. Ik hield ook altijd al van visuele acts. Tijdens de optredens waar ik als tiener naartoe ging, gebeurde er altijd iets op het podium, zoals bij The Tubes, The Plasmatics en Genesis in de periode met Peter Gabriel, met hun waanzinnige shows en projecties. Voor mij moet het een totaalbeleving zijn. Praga Khan wil mensen een show geven, niet zomaar een optreden waar ze een groep zien spelen. Je mag mensen gerust veel meer impulsen geven. Als daar mooie meisjes bij komen kijken, wordt het zowel voor het publiek als voor ons aangenamer."

Door het uitgesproken imago van Lords Of Acid ben je in Amerika op de meest perverse feestjes beland. Werken die inspirerend? Of word je daar ongemakkelijk van?

ENGELEN: "Ik ben van nature vrij verlegen. Op het podium doe ik mijn show, maar daarna ga ik niet meer de grote Jan uithangen. Als ze ons ergens mee naartoe nemen, zal ik mij aan de kant zetten en passief toekijken. Ik heb wel dingen gezien die met mij niet hoeven te gebeuren, onnozelheden zoals mensen die zich met vleeshaken omhoog laten trekken of mekaar's bloed aftappen. Dat gaat mij te ver. Ik ken dat wereldje en de personen die op dergelijke vampierfeestjes de touwtjes in handen hebben. Weet je,